

אֶת שְׁנֵיהֶם וְגו' והנה עד שלא עלה פנחס לכהונה גדולה נזכר בו ענין ההריגה וכמש"כ 'וירא פנחס ויקח רומח בידו' וכ"כ עוד 'וידקור את שניהם'. **פִּיּוֹן דְּסִלְקִיָּה לְכַהֲנָא רַבָּא לָא אֲדַפְּרָא שְׁמִיָּה בְּקִטְלָנוּתָא, דְּלֹא אֶתְחַזִּי לִיה** אבל מכיון שהוא עלה לכהונה גדולה אז לא נזכר שמו במעשה הריגה מאחר שלא ראוי לכהן גדול שיהרוג נפש, **וְחָס עָלֶיהָ יִקְרָא דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּכַהֲנָא רַבָּא לָא אֶתְחַזִּי לְאֲדַפְּרָא בְּקִטְלָנוּתָא** אלא שחס עליו כבודו של הקב"ה שלא יוזכר שמו במעשה הריגה בגלל שהוא קינא לשמו, מאחר שלא ראוי להזכירו בענין מעשה הריגה. **וְשֵׁם הָאִשָּׁה הַמּוּכָה, אוֹף הֵכִי** ולכן נאמר 'ושם האשה המוכה' ולא הוזכר מי היכה אותה מאחר שלא ראוי שיוזכר שמו של פנחס שעלה לכהונה גדולה מעשה הריגה.

החמור של רבי פנחס בן יאיר הריח ריח של פנים חדשות

רַבִּי שְׁמַעוֹן הָוָה אָזִיל מִקְפּוּטְקִיָּא לְלוֹד, וְרַבִּי יְהוּדָה אָזִיל עֲמִיָּה רשב"י היה הולך מקפוטקיא ללוד ורבי יהודה היה הולך עמו, **עַד דִּהְווּ אָזִילִי פָּגַע בָּהוּ רַבִּי פְּנִיחָס בֶּן יֵאִיר, וְהִרִין גּוֹבְרִין טוֹעֲנִין אֶבְתְּרִיָּה** ובעוד שהם היו הולכים בדרך התקרבו אל רבי פנחס בן יאיר חותן רשב"י ושני אנשים היו מחמרים אחריו. **שְׂכִידַּת חֲמִרִיָּה דְּרַבִּי פְּנִיחָס. טַעֲנִינוּ לִיה, וְלֹא אָזִיל** ואז שקט מלילך חמורו של רבי פנחס בן

יאיר [קמג] ולא רצה ללכת ואלו המחמרים אחריו הכו אותו ובכל זאת הוא לא רצה ללכת.

אָמַר רַבִּי פִּנְחָס, שְׂבִיקוּ לִיָּהּ, דִּהָא רִיחָא דְאַנְפִּין
חֲדָתִין קָא אָרַח, אוּ נָסָא אֶתְעֵבִיד לָן הַשְּׁתָּא ואמר להם רבי

פנחס שתעזבו את החמור מאחר שהוא הריח פנים חדשות שבאו לכן או שעתיד להיות לנו
נס. עַד דְּאִינוּן תַּמָּן, נָפַק רַבִּי שְׁמַעוֹן מִבֶּתֶר חַד טַנְרָא.

נָטַל חֲמָרָא וְאָזִיל ובעוד שהם היו שם יצא רשב"י מאחורי סלע אחד ואז נשא

החמור את רגליו והלך לכיון רשב"י, אָמַר רַבִּי פִּנְחָס, וְלֹא אֲמַרִית

לָכוּ, דִּהָא רִיחָא דְאַנְפִּין חֲדָתִין קָא אָרַח ואמר להם רבי פנחס

בן יאיר וכי לא אמרתי לכם שזה החמור הריח ריח של פנים חדשות.

רבי פנחס ראה בחלומו שבאה אליו השכינה ונתנה לו מתנות גדולות ואכן פגש

את רשב"י

נָחַת וְגַפִּיָּה לִיָּהּ רַבִּי פִּנְחָס, וּבִכָּהּ ואז ירד רבי פנחס בן יאיר מהחמור

וחיבק את רשב"י חתנו ואז בכה רבי פנחס מרוב שמחה, אָמַר לִיָּהּ,

חֲמִינָא בְּחֻלְמִי, דְּאֶתִּיא שְׂכִינְתָּא לְגַבִּי, וְיַחֲבֵת לִי

נְבִזְבִּין רַבְרָבָן, וְחֲדִינָא בָּהּ. הַשְּׁתָּא כְּמָה דְּחֲמִינָא ואמר

לו רבי פנחס שראיתי בחלומי שבאה השכינה אלי והיא נתנה לי מתנות גדולות ושמחתי בה

אור הרשב"י

וקליפת אברהם היא חמ"ר וישמעאל התגלגל
באותו חמור עי"ש.

[קמג] ובביאור סוד חמורו של רבי פנחס בן
יאיר מבואר בספר הגלגולים ל"א ע"א שרבי

פנחס בן יאיר היה ניצוץ של אברהם אבינו

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

ועכשיו התקיים מה שראיתי בחלום מאחר שעתה אני אזכה לשמוע סודות שהם מתנות גדולות. **אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, מִקַּל פְּרִסֵּי דַחְמָרָךְ, יִדְעָנָא דַּאֲנֵתָּ הוּא. הַשְׁתָּא חֲדָוָה שְׁלִים** והשיב לו רשב"י שמקול פרסאות החמור ידעתי שזה אתה ועכשיו יש לנו שמחה שלימה. **אָמַר רַבִּי פִּנְחָס, נִתִּיב בְּדוֹךְ חֵד, דְּמַלִּי דַּאוֹרֵייתָא אֶצְטְרִיךְ צָחוּתָא. אֲשַׁבְּחוּ עֵינָא דְּמִיָּא, וְאִילָנָא, יִתְּבוּ** ואז אמר רבי פנחס בן יאיר לרשב"י בא ונשב במקום אחד בכדי לעסוק שם בתורה מאחר שדברי התורה צריכים נקיות וישוב הדעת [קמד] ואז הם מצאו מקום עם מעין מים ואילן והם ישבו שם.

בזמן תחיית המתים הקב"ה יעשה ויקים את הגוף בדרך אחרת משעת המיתה **אָמַר רַבִּי פִּנְחָס, מִסְתַּפֵּל הוּינָא דְּהָא לְתַחִיית הַמֵּתִים, בְּאַרְחָא אַחֲרָא יַעֲבִיד לֹון קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא** אמר רבי פנחס מתבונן הייתי שהרי בזמן תחיית המתים יעשה אותנו הקב"ה בדרך אחרת ממנה שהיה בשעת המיתה, **וּמָה דְּחֻוָּה הַשְׁתָּא קְדָמָאָה, לִיְהוּי פְּדִין בְּתַרְאָה. מְנַלָּן** ומה שהיה עכשיו הראשון להסתלקות בעת התחייה הוא יבוא אחרון, דהיינו שבעת הסתלקות האדם תחילה יוצאת ממנו הרוח ואח"כ מתעכל גופו ובעת התחייה בתחילה יבנה גוף האדם ואח"כ ינתן בו רוחו ומנין לנו דבר זה. **מֵאִינֹון**

אור הרשב"י

[קמד] כדאיתא בעירובין דף סה עמוד אביי: אי אמרה לי אם קריב כותחא -
א' אמר רב נחמן בר יצחק: הלכתא לא תנאי. אמר רבא: אי קרעתן כינה -
בעיא צילותא כיומא דאסתנא. אמר לא תנאי.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

עֲצֻמוֹת, הִנֵּהוּ גִרְמִין דֹּאחִיָּא לֹון קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל
 יְדֵי יְחֻזְקָאֵל אלא למדנו את זה מאותם העצמות שאת אלו העצמות החיה אותם
 הקב"ה ע"י יחזקאל הנביא, דְּכֶתִיב, (יחזקאל לז) וַתִּקְרְבוּ עֲצֻמוֹת עֲצָם
 אֶל עֲצָמוֹ בְּקִדְמִיתָא, וּלְבִתֵּר כְּתִיב (דף רכ"ב ע"א) וְרֵאִיתִי
 וְהִנֵּה עֲלֵיהֶם גִּידִים וּבָשָׂר עָלֶיהָ וְגו' וכמש"כ בפסוק 'ותקרבו העצמות
 עצם אל עצם' שדבר זה היה בתחילה ואח"כ נאמר וראיתי והנה עליהם גידים ובשר עלה
 וגו'. וַיִּקְרָם עֲלֵיהֶם עוֹר מִלְמַעְלָה וְרוּחַ אֵין בָּהֶם. דְּהָא
 מַה דְּאַפְשִׁיט בְּקִדְמִיתָא, לִיהוּי בְּתַרְאָה וכן אח"כ נאמר בהם
 'וירקם עליהם עור מלמעלה ורוח אין בהם' כי בזה מה שנפשט מהאדם בתחילה בעת מיתתו
 שהוא הרוח הוא עתה יבוא אחרון ומשום כך בתחילה נבנה להם הגוף עוד בטרם ששבה
 אליהם רוחם. בְּקִדְמִיתָא (אַפְשִׁיט מְרוּחָא, וּלְבִתֵּר) עוֹר, וּלְבִתֵּר בָּשָׂר
 [קמח], בְּקִדְמִיתָא אַפְשִׁיט מְרוּחָא, וּלְבִתֵּר עוֹר, וּלְבִתֵּר
 בָּשָׂר, וּלְבִתֵּר עֲצֻמוֹת כי בתחילה בעת מיתתם נפשט מהם רוחם ואח"כ נאכל
 ונפשט מהם העור ואח"כ היה הדבר כן אצל בשרם ואח"כ היה הדבר כן אצל עצמותם.

העיקר כדעת בית הלל שבתחילה יבנה העור והבשר ואח"כ הגידים והעצמות
 אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּדָא אֶקְשֵׁן קִדְמָאִי אָמַר רַשְׁבִּי לְרַבִּי פִּנְחָס בֶּן
 יֵאִיר שְׁבֻזָּה הִתְקַשּׁוּ בּוֹ הַקְדְּמוֹנִים הָאֵם בַּעַת הַתְּחִיָּיָה בְּתַחֲלִילָה יִבְנוּ הָעֲצָמוֹת וְאַח"כ

[קמח] הרמ"ק לא גורס בקדמיותא אפשיט מרוחא ולבתר עור ולבתר בשר.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000